

Universul creat de noi...

Florin-Cezar CĂLIN

Tu poți să strigi că-s universul tău?!,
(așa cum eu o fac întotdeauna).
De l-am uimit chiar și pe Dumnezeu,
Care urăște și-a urât minciuna.

În el nu-ncape sigur al meu dor!
(chiar dac-aș vrea să-l umplu permanent).
Este al nostru și-l simt ca fior,
Chiar dacă uneori mi-e reticent.

Când simt că însuși moartea e pe-aproape,
(în Univers ce-a fost de noi creat).
Să știi că disperarea ne-o desparte,
În visul nostru mult prea complicat.

Chiar dacă noi nu o să îl atingem,
Cumva va fi prezent în jur mereu.
Și-atunci vom încerca să ne convingem,
Că am ajuns al vieții apogeu.

"- E mare Universul pentru noi?!",
M-am întrebat de multe ori în gând.
Și-am înțeles că numai amândoi,
Îl vom crea ... adesea c-un cuvânt.

Brăila, octombrie 2017